

KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ A KRISTOVO

*Lukáš Bílek, člen Křesťanského společenství Praha
Tato studie nevyjadřuje oficiální učení Církve Křesťanská společenství v ČR
květen - srpen 2003*

***Přísloví 30, 4: Kdo vystoupil do nebe i sestoupil? Kdo si nabral vítr do hrsti? Kdo svázal vody do pláště? Kdo vytyčil všechny dálavy země?
Jaké je jeho jméno a jaké je jméno jeho syna? Vždyť je znáš.***

Záměrem tohoto výkladu je upřesnit, co Bible říká o Bohu, nebeském Otci, o Jeho Synu, Pánu Ježíši Kristu a také o Božím Duchu a Božím lidu. Jsem totiž přesvědčen o tom, že ve velké většině církve došlo k nesprávnému používání základních pojmů a tím i k nepřesnému chápání Boha jakožto trojjediného existujícího ve 3 osobách tzv. "Boha Otce, Boha Syna a Boha Ducha". Jsem přesvědčen, že je jen jediný Nejvyšší Bůh a to náš nebeský Otec a jediný Pán, Ježíš Kristus, Syn Boží.

1.Kor. 8, 6: My máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsem my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

Zraje to ve mne již několik let a raduji se z toho, že jsem se nyní pokusil ty věci pojmenovat jak kvůli sobě, tak pro užitek církve.

Jsem si vědom závažnosti tohoto tématu a vím, že poznáváme pouze z částky. Rád přijmu připomínky a korekce. Velmi rád přijmu rozvinutí některých bodů, které jsem uvedl pouze stručně nebo snad zjednodušeně (je možné, že se v této studii vyskytnou chyby nebo věci v kontextu neúplném nebo nepřesném, ale nevyvrhněte, prosím, z vaničkou i dítě). Víím, že máme každý jen určitou míru Božího zjevení a potřebujeme se navzájem, abychom viděli celek jasněji a v souvislostech.

I když některé části textu budou působit překvapivě až kontroverzně, věřím, že mnohým z vás to potvrdí věci, které ve vás už více nebo méně byly zasety, ale nebyly z různých důvodů pojmenovány. Chápu také, že v mnohých z vás to vzbudí nesouhlas, ale chci vás ujistit, že i já souhlasím a vyznávám Apoštolské vyznání víry a nemám rád různá „nová zjevení“, jejichž ovocem je tělesnost, pýcha a rozdělení. Mnohokrát jsem v mém křesťanském životě čelil různým falešným naukám a musel se s nimi po mnohých modlitbách (někdy v duševním trápení a rozpolcenosti) a studiu Božího slova vyrovnávat.

Jsem vděčný za to mnohé dobré poznání, které se šíří a je přijímáno současnou církví, jsem vděčný za mnohé apoštoly, proroky, učitele a vedoucí v Božím lidu, jsem vděčný když vidím vzrůstající jednotu Božího lidu a chci usilovat o zachování této jednoty.

Nicméně jsou-li věci, o kterých píše v této stručné studii pravdivé a Boží ve svém základu (v jednotlivostech se mohou mýlit), tak kvůli bázi před Bohem si nemohu dovolit tyto věci skrýt a neotevřít před Božím lidem.

Při studiu tohoto výkladu se především, prosím, soustředte na biblické verše, které cituji doslovně dle Nové Smlouvy (překlad KMS), ať už v rámci textu nebo v poslední 7. kapitole.

Bůh chce, abychom ho milovali a uctívali v DUCHU a v PRAVDĚ.

Budeme-li mít správné vyučování a doktríny - PRAVDU, je to dobrý základ, ale neznamená to, že známe Boha a On nás. Záleží na Božím životě, zda budeme naplněni a vedeni DUCHEM a tak proměňováni do jeho podoby.

Zároveň ale víím, že duchovní dveře, které se přijetím každé Boží PRAVDY otevrou, nám dávají novou svobodu a předpoklad pro život v DUCHU a zabírají v naší mysli území, které dříve leželo ladem.

Kéž je toto slovo k životu vám i mně.

1. Jediný Bůh

5. Moj. 6, 4: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.“

1. Tim. 2, 5: Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš

Jan 17, 3: A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal Ježíše Krista.

1. Kor. 8, 6: my máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsme my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

Ef. 4, 4 – 6: Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli povoláni v jedné naději svého povolání, jeden Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, ten nade všemi, skrze všechny a ve všech nás.

1. Tim. 1, 17: Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému moudrému Bohu čest a sláva na věky věků. Amen.

1. Tim. 6, 16: On jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle, jeho nikdo z lidí nespatriil a nemůže spatřit. Jemu buď čest a věčná moc. Amen.

1. Jan 4, 12: Boha nikdo nikdy neviděl... (Jan 6, 46, Jan 1, 18)

Jakub 2, 19: Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činiš. Také démoni tomu věří, avšak chvějí se.

Jahveh (JHVH) je jediný Bůh - toto je základní vyznání izraelského vyznání víry. Náš Bůh je Bohem Abrahama, Izáka a Jákoba. Není jiného Boha. Náš Bůh je Otcem Pána Ježíše Krista a je také naším skutečným Otcem. On je Bohem Pána Ježíše a jeho hlavou.

Stará smlouva zjevuje existenci a působení jediného Boha. Vidíme v ní i to, že přijde Mesiáš, ale až nová smlouva zjevuje jasně to skryté tajemství, že Mesiáš je samotný Boží Syn.

Bůh má svého jednorozeného Syna, Ježíše Krista, kterého poslal na svět, aby svou obětí vykoupil lidi a po nanebevstoupení ho Bůh ustanovil za Pána a Krále. Boží součástí je jeho Duch (podobně i člověk má svého ducha), kterého Bůh vylil o letnicích na každé tělo, aby uskutečnil svůj finální záměr, **aby byl Bůh všechno ve všem (1. Kor. 15, 28)**. K tomu záměru Bůh svým Duchem vše sjednocuje pod autoritu svého Syna, Pána Ježíše Krista. Bůh si tak připravuje svůj lid – Nevěstu Pána Ježíše Krista.

ZÁVĚR:

Z celé Staré i Nové smlouvy, jak věřím, jednoznačně vyplývá, že Bůh je jeden – Otec, Abba a svědčí o tom spolu s Božím slovem i Duch, kterého jsme přijali.

Řím 8, 15: Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!

Když je řeč o Nejvyšším Bohu, mluví se o nebeském Otcí, když je řeč o Pánu, mluví se o jednorozeném Synu a když je řeč o Duchu Svatém mluví se o Božím Duchu. Jsou-li tito tři zmíněni v Bibli někdy v jedné větě či pasáži, nepotvrzuje se tím tradiční trojiční učení – víra v Boha Otce, Boha Syna a Boha Ducha – naopak, bible jasně rozlišuje, kdo z této důležité trojice je Bohem, jak dále uvidíme.

Je totiž jen jediný Bůh, a to je náš Otec. Není jiného Nejvyššího Boha.

2. Bůh a Jeho Syn

*Kol. 1, 15: On (Bůh) nás vysvobodil z pravomoci temnoty a přenesl do království Syna své lásky, v němž máme vykoupení, odpuštění hříchů. On (Ježíš) je obraz **Boha neviditelného**, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebesích i na zemi, věci viditelné i neviditelné, at' trůny nebo panstva, knížatstva nebo mocnosti, všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On je přede vším a všechno v něm spočívá. A on je hlavou těla, církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých, aby on sám zaujal ve všem první místo, neboť se Otcí zalíbilo, aby v něm přebývala veškerá plnost a aby skrze něho smířil všechno se sebou a způsobil pokoj skrze krev jeho kříže – aby skrze něho smířil vše jak na zemi, tak v nebesích*

A – Kdo je Ježíš Kristus

Základní zjevení o Ježíši = Syn Boží, Kristus (Mesiáš, Pomazaný), Pán

Boha Nejvyššího nikdo nikdy neviděl. Apoštolové svědčí, že Ježíše viděli a dotýkali se ho. Ježíš nás nazývá svými bratry, ale pro Boha, nebeského Otce, jsme jeho děti. Ježíš je Boží Syn, Mesiáš a Pán, jeho Bohem je nebeský Otec.

Jan 20, 17: ...vystupuji k Otcí svému i k Otcí vašemu, k Bohu svému i k Bohu vašemu.

Ef. 1, 17: ...aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy....

Zj. 1, 6: Tomu (Kristu), jenž nás miluje a svou krví nás rozvázal z našich hříchů a učinil nás královstvím, kněžím svému Bohu a Otcí – jemu sláva i moc na věky věků. Amen.

Zj 3, 12: (Ježíš Kristus říká) Kdo vítězí, toho učiním sloupem ve svatyni svého Boha a již nikdy nevyjde ven. Napišu na něj jméno svého Boha, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha, i jméno své nové.

1.Kor. 11, 3: Chci abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.

1.Kor. 3, 23: ...vy pak jste Kristovi a Kristus Boží.

Bůh je hlavou Krista, proto je s ním Kristus v dokonalé jednotě. Tak jako my dozrajeme v plnost Těla Kristova, budeme s ním dokonale sjednoceni, ale nebudeme Ježíšem, Synem Božím, tak ani Ježíš, i když je v dokonalé jednotě spojen s Bohem, není Nejvyšším Bohem.

1. Kor. 8, 5-6: Neboť i když jsou tak zvaní „bohové“, at' už v nebi nebo na zemi – jakože jsou mnozí „bohové“ a mnozí „páni“ - my máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsme my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

Slovo Bůh (Elohim /El/, Theos) není osobním jménem, ale titulem. Jde je označení toho, který má moc či autoritu. V případě Ježíše je tento termín možno použít vzhledem k jeho jedinečné přirozenosti a moci, ale s vědomím, že i on je poddán Bohu Nejvyššímu, nebeskému Otcí.

Jan 10, 33 – 36: Židé mu odpověděli: „Nechceme tě kamenovat pro dobrý skutek, ale pro rouhání, že ty, člověk, děláš ze sebe Boha.“ Ježíš jim odpověděl: „Což není ve vašem zákoně napsáno: Já jsem řekl – Bohové jste? Jestliže ty, ke kterým se stalo slovo Boží (lidi či mocnosti mající autoritu – Žalm 82), nazval bohy – a nemůže být zrušeno Písmo - proč mně, kterého Otec posvětil a poslal na svět, říkáte: Rouháš se, protože jsem řekl: Jsem Boží Syn?

Hebr. 1, 8-9: *Andělům sice říká: „On činí své anděly větry a své služebníky plamenem ohně, avšak Synovi: „Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo přimosti je žezlem Tvého království. Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem jásání nad tvé společníky.“*

Ježíš je Bůh, který ale má svého Boha. Jeho Bohem a Hlavou je Všemohoucí Bůh, nebeský Otec. (Má se tedy psát velké nebo malé „B“ u označení Ježíše za Boha? Já doporučuji psát velké, ale kdyby to šlo, psal bych ho trochu menší než u Boha Nejvyššího.)

Ježíš svědčí o tom, že je Boží Syn a Pán:

Luk. 22, 69: *„Od této chvíle však bude Syn člověka sedět na pravici Moci Boží.“ Všichni řekli: „Ty tedy jsi Syn Boží?“ On jim řekl: „Vy říkáte, že já jsem“*

Jan 10, 36: *...mně (Kristu) kterého Otec posvětil a poslal na svět, říkáte: Rouháš se, protože jsem řekl: Jsem Boží Syn?*

Ježíš se sám nenazýval Bohem, ale Božím Synem. Slovu Bůh se zároveň nebránil ani ho nepotvrzoval (Jan 20, 28 –Tomáš: „Můj Pán a můj Bůh“), protože znal jeho význam a věděl, že on má od Boha moc a autoritu, a to nesrovnatelně vyšší než ti, o kterých mluví Žalm 82, věděl, že bude uctíván na věky věků:

Dan. 7, 13-15: *... s oblaky nebes přicházel synu člověka podoben, přiblížil se až k Věkovitému a před něj směl předstoupit. Byla mu dána vláda a čest i království a všichni lidé, národy a jazyky jej budou uctívat. Jeho vláda je vládou věčnou, nepomijivou, také jeho království, jež nebude zničeno.*

Za skutečné Boží zjevení o něm, ale považoval Petrovo vyznání:

Mt. 16, 16: *Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, SYN ŽIVÉHO BOHA.“*

Ježíš velice toužil, aby lidé poznali, že je Syn Boží a Pán, sám se ptal lidí, či si myslí, že je syn, aby lidi přivedl na uvažování o jeho synovství:

Mt. 22,41-43: *Když se farizeové shromáždili, Ježíš se jich zeptal: „Co si myslíte o Mesiáši? Čí je SYN?“ Řekli mu: „Davidův“. Řekl jim: „Jak to tedy, že ho David v Duchu nazývá Pánem..?“*

Bůh sám svědčí o Synovství Ježíše:

Mt 9, 7: *A objevil se oblak, který je zastiňoval, a z oblaku se ozval hlas: „Toto je můj Syn, ten milovaný, poslouchejte ho.“*

Luk 3, 22: *a sestoupil na něj Duch svatý v tělesné podobě jako holubice a z nebe zazněl hlas: „Ty jsi ten můj Syn, Milovaný, v tobě jsem našel zalíbení“*

Apoštolové svědčí o tom, že Ježíš je Boží Syn:

1.Jan 4, 14 a 15: A my jsme viděli a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, Zachránce světa. Kdo by vyznal, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.

1.Jan 5, 5: Kdo je ten, který přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

Ježíš říká jasně o svém postavení vůči Otci:

Luk. 18, 18: *Jeden z předních mužů se ho otázal: „Učiteli dobrý, co mám učinit, abych obdržel za dědictví život věčný?“ Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý než jeden: Bůh“*

Jan 14, 28: *Slyšeli jste, že jsem vám řekl: „Odcházím a přijdu k vám.“ Kdybyste mě milovali, zaradovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já.“*

Mt. 24, 36: *O tom dni a hodině nikdo neví, ani andělé nebes, ani Syn, jenom sám Otec.*

Hebr. 10, 9: *Hle, tu jsem (Syn), abych činil (Bože), tvou vůli.*

Luk. 22, 42: *Otče, chceš-li, přenes ode mne tento kalich, avšak ne má vůle, nýbrž tvá se staň.*

Jan 20, 17: *...Vystupuji k Otci svému i Otci vašemu, k Bohu svému i k Bohu vašemu*

Jan 15, 1: *Já jsem ta pravá vinná réva a můj Otec je hospodář*

Bible svědčí také jasně o postavení Ježíše vůči Otci – Otec je jeho Bohem:

1.Kor. 3, 22 a 23: *ať Pavel nebo Apollo nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží.*

1.Kor 11, 3: *Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a **hlavou Krista Bůh.***

1.Kor. 15, 24: *potom bude konec, až Kristus odevzdá království Bohu a Otci*

1.Kor. 15, 27 – 28: *Když však (Bůh) řekl, že je všechno podřízeno (Kristu), je zřejmé, že všechno kromě toho, kdo mu všechno podřídil. A až mu (Bůh) podřídí všechno, pak i sám Syn se podřídí tomu, jenž mu podřídil všechno, aby byl Bůh všechno ve všem.*

Ef. 1, 17: *aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal Ducha moudrosti a zjevení*

2.Kor. 11, 31: *Bůh a Otec Pána Ježíše, který je požehnaný na věky, ví, že nelžu*

ZÁVĚR: Většina denominací, biblických škol a paracírkevních organizací má ve svém prvním a základním bodě ustanovení o tom, kdo je Bůh jako: Bůh je trojjediný existující ve třech osobách: Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch svatý. Jsem přesvědčen, že jde o lidský závěr, lidské učení, které nepřesně vystihuje podstatu Božího svědectví o sobě o Synu a o Duchu Božím.

Bible svědčí o tom, že úhelným kamenem toho je-li někdo z Boha či není, je jiné vyznání o Ježíši, a to:

JEŽÍŠ JE KRISTUS (MESIÁŠ), SYN ŽIVÉHO BOHA A PÁN

Mt. 16, 15 - 19: *Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy? Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, SYN ŽIVÉHO BOHA“. Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone Bar-Jona, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích*

A já ti pravím, že ty jsi Petr, a na té skále vybuduji svou církev a brány podsvětí ji nepřemohou. Dám ti klíče království Nebes, a cokoliv svážeš na zemi, bude již svázáno v nebesích, a cokoliv rozvážeš na zemi, bude již rozvázáno v nebesích.

Ježíš výrazně potvrzuje toto Petrovo vyznání, jako základní Boží zjevení o něm, na tomto Božím zjevení postaví církev, kterou nikdo nepřemůže a na základě tohoto Petrova vyznání, mu Ježíš slibuje klíče království nebes! TOHLE ZJEVENÍ JE KLÍČEM K NEBESKÉMU KRÁLOVSTVÍ, JEHO PŘÍTOMNOSTI A MOCI. Je tím nejlepším jasným a stručným vyjádřením Ježíšovy přirozenosti, poslání a autority. Toto svědectví dosvědčuje Duch svatý na mnoha místech Písma a toto svědectví dosvědčuje Duch svatý i v praxi Boží moci.

Žádné místo v Písmu nesvědčí o tom, že by se to, zda je někdo křesťan či není měřilo podle toho, zda vyznává tzv. Boží Trojici nebo zda vyznává, že Ježíš Kristus je Bůh. Písmo svědčí o Bohu a o Pánu Ježíši trochu jinak, jak dále uvidíme.

Duch svatý svědčí dále v Nové smlouvě o tom, jak poznáme, zdali jsme my nebo někdo jiný z Boha:

1. Jan 4, 15: Kdo by vyznal, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu

1. Jan 5, 1: Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha. A každý, kdo miluje Otce, miluje i jeho dítě.

1. Kor. 12, 3: Proto vám oznamuji, že žádný, kdo mluví v Duchu Božím, neřekne: Ježíš buď proklet, a nikdo nemůže říci: „Pán Ježíš“ (ek. Ježíš je Pán) jediné v Duchu svatém.

1. Jan 4, 2: Podle toho poznávejte Ducha Božího: Každý duch, který vyznává Ježíše Krista, jenž přišel v těle, je z Boha

B – Dvojice: Vztah Otce a Syna:

1. Kor. 8, 6: my máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsme my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

Vztah mezi Otcem nebeským a Synem Božím je absolutní a jedinečný vztah, který je základem našeho bytí, veškerého existujícího života. Vnímám 2 hlavní pilíře tohoto vztahu a chtěl bych inspirovat vaše přemýšlení tímto směrem a doložit to citacemi z Písma.

1. Společná láska a přirozenost
2. Společná práce – stvoření, spasení a vláda

Otec nebeský miluje svého Syna a vždy skrze své Slovo - svého Syna konal. Božím cílem je, abychom skutečně poznali tuto lásku, uvěřili v to, že Bůh a Pán Ježíš nás milují stejnou láskou jaká je mezi nimi, a abychom skrze porozumění a poslušnost byli plně do této lásky uvedeni. Obrácení synů k otcům a otců k synům, o kterém prorokuje Malachiáš, a což tvoří úplný závěr záznamu Staré smlouvy je důležité i kvůli tomu, že ukazuje na naprostou klíčovost, kterou má vztah Otce nebeského a Syna Božího v Božím království. Vztahy synů a otců lidských (a to jak na tělesné rovině rodiny tak i na rovině víry – zralé otcovství, učenictví, zdravý výkon autority a zdravá úcta k autoritě) jsou a budou obnoveny v církvi, aby svět poznal, že Otec miluje Syna, Syn miluje Otce a do této absolutní a jedinečné lásky a jednoty Bůh přijímá nás lidi pro Kristovu prolitou krev.

1. Společná láska a přirozenost:

a) láska:

Jan 3, 35: Otec miluje Syna a všechno dal do Jeho rukou.

Jan 5, 20: Neboť Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí.

Jan 10, 15: Otec zná mne a já znám Otce.

Jan 10, 17: Proto mne Otec miluje, že já pokládám svou duši, abych ji zase přijal.

b) přirozenost

Jan 14, 20: V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.

Jan 10, 30: Já a Otec jsme jedno.

Jan 10, 38: ...Otec je ve mne a já v Otci.

Jan 14, 11: Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně...

Jan 5, 26: Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě.

Hebr.1, 3: On (Ježíš) je září jeho (Otcovy) slávy a otiskem jeho podstaty....

Filipským 2, 5-7: Mějte v sobě to smýšlení, které bylo v Kristu Ježíši. Ačkoliv byl v podobě Boží, nelpěl na tom, že je roven Bohu, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe podobu otroka a stal se podobným lidem..

Ti dva – Otec a Syn - jsou jedno, jsou rovni v přirozenosti, v lásce, v Duchu, ve vůli, není mezi nimi jediného sporu, výtky, netrpělivosti, apod.

Je důležité, abychom duchovně porozuměli jejich jednotě i individualitě každého z nich. Otec je Bůh a Syn je Pán v plnosti Boží podstaty – jsou jedno, ale nejsou totožní.

Bible velice často a mnohokrát velice jasně rozlišuje mezi Bohem a Pánem Ježíšem.

1.Tim. 2, 5: Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš

Ef. 4, 4 – 6: Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli povoláni v jedné naději svého povolání, jeden Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, ten nade všemi, skrze všechny a ve všech nás.

2. Společná práce – stvoření, spasení a vláda:

a) Stvoření :

V 1. kap. Genesis na počátku Písma je psáno, že Bůh tvořil skrze své Slovo:

Gen 1, 3 a 6 a 9 a 14 a 20 a 24 a 26: I řekl Bůh: „...“

Na počátku stvoření bylo tedy Slovo, protože *Bůh řekl: „...“*. Stará smlouva tedy svědčí, že bez Božího slova nepovstalo nic.

Na mnoha místech Nové Smlouvy Duch svatý také dosvědčuje, že Bůh vše stvořil skrze své Slovo – (skrze Krista a pro Krista):

Jan 1, 1-3: Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je.

Jan 1, 9-11: Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka, to přicházelo na svět. Na světě byl, svět skrze něj vznikl, a svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.

Kol. 1, 15: On (Ježíš) je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebesích i na zemi, věci viditelné i neviditelné, ať trůny nebo panstva, knížatstva nebo mocnosti, všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.

b) Spasení:

Na mnoha místech Písma je nazýván Spasitelem Bůh sám a na mnoha místech je spasitelem nazýván Ježíš Kristus. Bůh je zdrojem, Ježíš je prostředníkem a vykonavatelem nejslavnějšího tajemství Božího, které bylo zjeveno v posledním čase.

O tom snad ani není potřeba psát, biblické verše svědčící o Otcově spasení, které uskutečnil ve svém Synu jsou od počátku naším základním duchovním chlebem.

c) **Vláda**

Způsob vlády Boha a jeho Syna je zcela odlišný od světského způsobu uchvacování moci, udržování moci manipulací a ovládnutím atp

Účast na Boží vládě = provádění Boží vůle v uctívání Boha (porozumění jeho vůli a charakteru, modlitba, chvála, přemýšlení o jeho slově, poslušnost) a v pokorné službě lidem v pravdě a lásce.

Mt. 28, 18: Ježíš přistoupil a promluvil k nim: „Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi..“

Hebr. 1, 3: ...Když vykonal skrze sebe očištění od našich hříchů, posadil se (Ježíš) po pravici Majestátu (Otec) na výsostech

Hebr. 1, 13: A kterému z andělů kdy řekl: „Sed' po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou“

Kol. 3,1: Jestliže jste tedy s Kristem vstali, usilujte o to, co je nahoře, kde Kristus sedí na pravici Boží.

Zj. 3, 21: Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn

Zj. 11, 15: Zatroubil sedmý anděl. A v nebi se ozvaly mocné hlasy, které říkaly: „Království světa se stalo královstvím našeho Pána (Boha) a jeho Krista (Mesiáše), a bude kralovat na věky věků.

Zj. 22, 1: I ukázal mi řeku vody života, čirou jako křišťál, která vycházela z trůnu Božího a Beránkova.

Zj.: 22, 3: Nic prokletého již nebude. V tom městě bude Boží a Beránkův trůn a jeho otroci mu budou sloužit

Bůh a jeho Syn společně vládou z jednoho trůnu. Bůh posadil Pána Ježíše po své pravici a po pravici Pána jsme na tento trůn posazeni i my.

ZÁVĚR:

Z celé Nové smlouvy, jak věřím, jednoznačně vyplývá, že Bůh je naším Otcem. Bůh je v milujícím dokonalém společenství se svým Synem a v jednotě se Synem tvořil, uskutečnil spasení lidstva a vládne. Z nové smlouvy jednoznačně vyplývá, že Ježíš je Mesiáš (spasení), Syn Boží (stvoření) a Pán (vláda). Je totiž jeden Bůh, náš Otec a jeden Pán, Syn Boží – Ježíš Kristus. Ježíš Kristus náš Pán má Boha - Otec je Bohem Pána Ježíše Krista a Bohem naším. Otec nemá Boha, On sám je absolutním jediným Všemohoucím Bohem – JÁ JSEM (JHVH)

C – Dvojice: Uctívání Otce a Syna

Jan 5, 22 – 23: Vždyť Otec ani nikoho nesoudí, ale všechny soud svěřil Synu, aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí Otce, který ho poslal.

Zj. 21, 22 – 23: Avšak svatyni jsem v něm (Nový Jeruzalém) neviděl, neboť Pán Bůh Všemohoucí a Beránek je jeho svatyní. A to město nepotřebuje slunce a měsíc, aby mu svítily. Ozářila ho Boží sláva a jeho lampou je Beránek.

Zj. 20, 6: Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení, nad těmi druhá smrt nemá pravomoc, nýbrž budou kněžími Božími a Kristovými a budou s ním kralovat tisíc let.

Zj. 22, 3: Nic prokletého již nebude. V tom městě bude **Boží a Beránkův trůn** a jeho otroci mu budou sloužit.

Zj. 11, 15: Zatroubil sedmý anděl. A v nebi se ozvaly mocné hlasy, které říkaly: „Království světa se stalo **královstvím našeho Pána (Boha) a jeho Krista (Mesiáše)**, a bude kralovat na věky věků.

Hebr. 1, 6: A opět, když uvádí Prvorozeného do světa, praví, At' se mu pokloní všichni andělé Boží.

Uctívání Otce:

Zjevení 4 : Bůh sedí na trůnu, kolem Jeho trůnu je duha a okolo toho trůnu 24 jiných trůnů a na nich sedí 24 starších. Z trůnu vychází blesky, hlasy a hromy a před trůnem hoří sedm pochodní, tj. 7 duchů Božích. Před trůnem je něco jako křišťálové skelné moře.

Uprostřed trůnu a kolem trůnu jsou 4 živé bytosti plné očí se šesti křídly. Jsou podobné lvu, býku, člověku a leticímú orlu. Ty 4 bytosti bez přestání říkají: Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh Všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází. A kdykoliv ty bytosti vzdají čest a díky Bohu, **padne 24 starších před Bohem**, hodí své věnce vítězů před trůn a říkají:

Hoden jsi Pane a Bože náš, přijmout slávu a úctu i moc, neboť Ty jsi stvořil všechny věci, z Tvé vůle existovaly a byly stvořeny.

Uctívání Syna:

Zjevení 5: Syn stojí jako zabítý Beránek uprostřed trůnu, uprostřed 4 bytostí a uprostřed 24 starších. Má 7 rohů a 7 očí, což je 7 duchů Božích vyslaných do celé země. Z Boží pravice vzal zapečetěný svitek popsaný zevnitř i zvenčí. A když ho vzal 4 bytosti a 24 starších **padlo před Beránkem**, každý měl loutnu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých. A zpívají nový chvalozpěv: **Jsi hoden** vzít ten svitek a otevřít jeho pečeti, protože jsi byl zabít a svou krví jsi vykoupil **Bohu** lidi z každého kmene, jazyka, lidu a národu, a učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu, a budou kralovat na zemi. Pak mnoho andělů okolo trůnu a těch bytostí a těch starších, jejich počet byl miliardy a milióny říkali mocně: **Hoden jest Beránek, ten zabítý, přijmout tu moc a bohatství, moudrost, sílu a úctu, slávu a dobrořečení.**

Uctívání Otce a Syna:

Zj. 5, 13-14: A všechno stvoření, které je v nebi, na zemi, pod zemí i na moři, všechno, co je v nich, slyšel jsem volat: „**Tomu, jenž sedí na trůnu (Bohu) a Beránkovi (Pánu Ježíši Kristu)** dobrořečení, úcta, sláva i moc na věky věků!“ A ty čtyři bytosti říkaly: „Amen“. A starší padli na tvář a poklonili se.

Jde tedy o 2 (tedy Dvojici Otce a Syna), kteří jsou uctíváni v nebi i na zemi. **V Bibli není zaznamenáno uctívání Ducha**, Nevěsty, Andělů, Svatých. Uctívání andělů a svatých je důrazně zapovězeno. Ježíš řekl, že Otec je větší než je On (Jan 14, 28), Pavel vysvětluje, že hlavou církve je Kristus a hlavou Krista je Bůh (1. Kor. 11, 3) a také vysvětluje, že pod nohy Krista bude vše podřízeno (kromě Boha) a nakonec Kristus předá království Bohu, jeho Otcí a bude Bůh všechno ve všem (1. Kor. 15, 24 – 28), nyní je tato absolutní jednota realitou jen mezi Otcem a Synem.

Oba jsou milovaní a uctíváni Nevěstou, Nevěsta se poddává Snoubenci a budoucímu Ženichovi – Pánu, protože to je vůle Otcova (Boží). Pán je v jednotě s Bohem (vrcholící v odevzdání království a podřízení se Bohu).

Ačkoliv jsou oba uctíváni, jeden je Bohem – Otec a jeden je Pánem v plnosti Boží podstaty – Syn.

ZÁVĚR:

V Božím království je Jeho služebníky a celým stvořením uctíván jediný Bůh, náš Otec a jediný Pán, Ježíš Kristus. Jsme kněžími Božími a Kristovými v království Kristově a Božím.

3. Boží Svatý Duch

Otec a Syn jsou jedno. Jsou jedné podstaty, jednoho Ducha. Otec skrze svého Syna poslal Ducha i nám, aby nám vdechl nový život a svým Duchem proměňoval náš charakter, vedl nás k vítězství a vzkřísil nás z mrtvých (příp. proměnil naše porušené tělo do těla slávy).

Duch a Nevěsta patří k sobě jako nerozlučná propojená dvojice (Zj. 22, 17 - Duch i Nevěsta praví: Přijď). Duch je představitelem absolutní jednoty Otce a Syna v lásce i pravdě, ve vší plnosti – Duch je tím vyjádřením charakteru, jednoty a lásky Otce a Syna a lká, aby byla do této dokonalé jednoty uvedena také Nevěsta (duchovní porod). Nevěsta do jednoty s Bohem vrůstá, jednou přijde plnost jednoty Nevěsty s Duchem, tj. i se Synem a Otcem. Duch je vyjádřením společenství a lásky Otce a Syna a chce toto společenství dát i nám (Fil 2, 1: ...je-li nějaké společenství Ducha...2.Kor. 13, 13: ... společenství - obecnství, přítomnost – Ducha Svatého se všemi vámi). Láska (která je mezi Otcem a Synem – a my jsme v tom Synu) je vylita do našich srdcí skrze Ducha Svatého.

Duch se projevuje 7mi způsoby, je sedmerý, je složen ze sedmi duchů vyjadřujících jeho sedm vlastností. Duch je představitelem Božím (duchem Hospodinovým), je životem (duch moudrosti), učitelem (duch známosti), utěšitelem - obhájcem (duch rozumnosti), přímlyvcem (duch bázně Hospodinovy), pastýřem (duch rady) a vedoucím (duch bohatýrské síly) Nevěsty, aby jí plně připravil na setkání a svatbu se Synem a uvedl ji do úplné jednoty s Otcem.

Duch k lidem mluví, může být Božím lidem oslovován a dokonce i vyzván k činu (prorokem Ezechielem), není však v Písmu zaznamenáno jeho uctívání. Je také zaznamenáno oslovování andělů Božím lidem, ne však jejich uctívání, to je striktně zakázáno.

Říkáme-li - Bůh Duch, mnohé to vede to k jeho uctívání. Přitom je zjevné, že celé stvoření naplněné a vedené Duchem svatým uctívá Boha a Pána Ježíše. Chcete-li, Duch je Boží osobou, ale mám dojem, že osoby Otce a Syna jsou trochu jiné. Mám na mysli tři zásadní rozdílnosti:

- 1) Otec a Syn mají své duchovní tělo, ale Duch ho nemá
- 2) Otec a Syn jsou uctívání celým zachráněným stvořením, Duch k tomu vede, ale sám uctíván není. Ve Zjevení vidíme, že na trůnu je pouze Bůh (k. 4) a Beránek (k. 5), Duch jako 7 hořících pochodní je PŘED trůnem, ne NA trůnu.
- 3) Vztah lásky Otce a Syna je v Písmu velmi zdůrazňovaný. Myslím, že má trochu jinou povahu než vztah s Duchem svatým, ale zatím to nejsem schopen správně vystihnout.

Duch není jen silou nebo energií, je Duchem Otce, Syna a nyní i Nevěsty, je Božím vyslancem a nositelem Jeho svatosti, lásky, moci a má osobní rysy (cítí, myslí, má vůli – má jasný záměr uvést nás do známosti Otce a Syna). Duch je absolutně svatý a zkoumá hlubiny Boží a předává nám, mluví k nám slovy, sny, viděními – mentálními obrazy a duchovními dojmy, co uslyšel u Boha, vede církev a povolává si Boží služebníky.

1 Kor. 2:10 Nám však to Bůh zjevil skrze Ducha; Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.

Jan 16:14 - 15 On mne oslaví, neboť z mého vezme a oznámí to vám. Všechno, co má Otec, je mé; proto jsem řekl, že z mého bere a vám to oznámí."

Skrze Ducha byl počat Pán i Jeho Nevěsta (byl dán život). Skrze Ducha byl vzkříšen Pán a bude vzkříšen i Boží lid. Duch je řekou pramenící u Božího trůnu, je symbolizován vodou, ohněm, větrem, vůní, olejem, holubicí, atd., ale mluví, povolává si služebníky, dává dary, přimlouvá se, vede do poznání Otce a Syna a vede nás i v praktickém životě a ve službě, tzn. že je osobou, ale myslím, že na rozdíl od Otce a Syna nemá samostatné duchovní tělo podobné lidské postavě. **Jeho tělem, místem přebývání je Bůh a Kristus, resp. Tělo Kristovo, tj. věřící.** Je to přímá linka mezi Bohem a námi, závdavek (první splátka) našeho dědictví, je nejvzácnějším praktickým darem pro věřící, je jejich Směrovatelem, Rádcem, Pomocníkem, Obhájcem a Zastáncem v tomto zlém světě.

Ilustrace 1: Máme-li vlastní syna, vlastní dítě, máme k němu osobní intimní milující vztah (odlesk vztahu Otce nebeského a Syna Božího), ale ke svému duchu nemáme tento milující vztah. Našeho ducha jednoduše prožíváme jako naplnění našeho nitra, jde o komunikaci-přenos, ale nejde o láskyplný vztah dvou osobností (podobně Bůh a jeho Duch).

1 Korintským 2:11 Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.

Ilustrace 2: Když jsem přemýšlel jak si představit působení Boha, Jeho Ducha a Nevěstu, napadlo mě toto:

Když někoho milujeme, tak i když jsme fyzicky jinde, duchem jsme s naší milovanou (ným). Tak je to i s Bohem a Synem – v duchovním těle jsou na trůnu, ale Duchem jsou s námi na zemi, protože nás tolik milují.

Ilustrace 3: Skutečnost toho, jak je Bůh svým Duchem přítomný v církvi velmi dobře ilustruje Pavlův popis toho, jak i když je ve svém lidském těle jinde, posílá svého ducha, aby byl s církví v klíčovém momentu (v tomto případě vyloučení smilníka z církve). Pavel píše v **1. Kor. 5, 3-5** – ***Nebot' já ač tělem vzdálen, duchem však přítomen, už jsem vynesl rozsudek nad tím, kdo takový čin spáchal, jako bych byl přítomen: ve jménu našeho Pána Ježíše Krista – až se shromáždíte, vy a můj duch spolu s mocí našeho Pána Ježíše – vydejte takového člověka Satanu k záhubě těla, aby duch byl zachráněn v den Pána.***

Podobně je to s Bohem. Jde mu o Jeho lid a tak ač je v duchovním těle na trůnu, svým Duchem je s církví, jeho lidem.

Ilustrace 4: Je psáno „**Duchové proroků se podřizují prorokům (1. Kor. 14, 32)**“ a chápu to podobně i s Duchem Božím, podřizuje se Bohu. Bůh, náš Otec zůstává tím Nejvyšším.

4. Bůh a jeho lid

Bůh má nejen společenství se svým Synem, ale i se svým vykoupeným lidem. Stejně tak Syn nemá společenství jen se svým Otcem, ale i se svými služebníky a přáteli. Každý osobně i spolu jako Nevěsta Kristova jsme pozváni do společenství Otce a Syna.

1. Jan 1,3: *Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste také vy měli společenství s námi. Naše společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem*

Jan 14, 23: *Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat, přijedeme (Otec a Syn) k němu a učiníme si u něho příbytek.*

1. Jan 2, 22 - 24: *Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna. Každý, kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna má i Otce. Ať ve vás zůstává, co jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás to, co jste slyšeli od počátku, zůstanete také vy v Synu a v Otcí.*

Jan 15, 9: *Jako Otec miluje mne, tak i já miluji vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já jsem zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.*

Jan 17, 21: *aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně, aby byli přivedeni k dokonalé jednotě a aby svět poznával, že ty jsi mne poslal a miluješ je tak, jako miluješ mne*

Zj. 3, 21: *Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn.*

Zj. 1, 5-6: *...Tomu (Kristu), jenž nás miluje a svou krví nás rozvázal z našich hříchů a učinil nás královstvím, kněžstvími svému Bohu a Otcí – jemu sláva i moc na věky věků. Amen.*

1. Kor. 6, 14: *A Bůh, který vzbudil Pána, vzbudí i vás svou mocí.*

Kol. 3,1: *Jestliže jste tedy s Kristem vstali, usilujte o to, co je nahoře, kde Kristus sedí na pravici Boží.*

Ž. 45, 10: *Královské dcery se skvějí v tvých skvostech, královna ve zlatě z Ofíru ti stojí po pravici.*

5. Společenství Boží

A – Trojice

Ef. 4, 4 – 6: Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli povoláni v jedné naději svého povolání, jeden Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, ten nade všemi, skrze všechny a ve všech nás.

Když nám něco není zcela jasné, nemůžeme si tvořit vlastní představu nebo konstrukci - obraz v mysli, nějakým způsobem vysvětlit a dodělat po svém to, co je pouze zčásti zjeveno. Typickým příkladem toho je nauka „o Trojici“.

Jsem přesvědčen, že ve většině církvě není správně chápán a užíván pojem Boží Trojice. Tento pojem Bible přímo neuvádí.

2. Tim. 2, 21: Kdo by se tedy od těchto věcí (ek. falešných nauk) očistil, bude nádobou ke cti, posvěcenou, hospodáři užitečnou, připravenou ke každému dobrému skutku.

Osobně se můžu ztotožnit z Apoštolským vyznáním víry, které také tento pojem neuvádí.

Apoštolské vyznání víry zní:

**Věřím v Boha Otce Všemohoucího, Stvořitele nebe i země,
i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben,
sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce Všemohoucího,
odkud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou,
obecenství svatých, hříchů odpuštění,
těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.**

I toto vyznání mluví o Bohu jako o Otci, o Ježíši Kristu jako o Pánu a až ve druhé větě vyznává jedním dechem víru v Ducha svatého, v církev, v odpuštění hříchů, ve vzkříšení a ve věčný život.

Když bych měl Boha nějakým číselným způsobem charakterizovat, bylo by to spíš číslo 1- Jeden (nebeský Otec) nebo 2 - Dvojice (Otec a Syn – viz. Zjevení 21, 22, Zjevení 22, 3, Zjevení celé kapitoly 4 a 5), neříkám to na just pojmu trojice – o to nejde, chci pravdu, která osvobodí a ne názor, který rozdělí.

Bůh nejsou tři (trojice), nýbrž Bůh je jeden, má Syna, to je náš Pán a dal nám svého Ducha.

I když se to v církvi říká, v bibli nenajdeme označení Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch Svátý, příp. termín Trojice.

Pojem trojice, ne však Trojjediný Bůh - jak se používá Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch, ale ve smyslu Otce- Boha, Syna- Pána a Ducha pro mě nabývá na významu v souvislosti:

A1) se svědectvím o Ježíši a

A2) s působením těchto tří v církvi a ve světě a

A3) s dokonalou svatou podstatou – všichni tři: Bůh, Pán i Duch jsou dokonalí, na věky zůstávají stejní. Bůh jehož součástí je Duch, je věčně stejný, svatý a dokonalý. O Synu Božím je psáno, že dokonalosti dosáhl. Kdo je svatý a dokonalý, nemusí být ještě Bohem. I my budeme po vzkříšení (proměnění) dokonalí, ale nebudeme Bohy, náš Otec bude stále i naším Bohem.

Hebr. 5, 8-10: Ačkoliv to byl Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl. I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany, když ho Bůh prohlásil za velekněze podle řádu Melchisedechova.

Hebr. 7, 28: Neboť zákon ustanovuje za velekněze lidi, mající slabosti, ale slovo přisežného ujištění, které bylo dáno po zákonu, ustanovuje Syna, který došel dokonalosti na věčnost.

Ilustrace: V Bibli je několikrát psáno - v ústech 2 nebo 3 svědků, případně – kde 2 až 3 sejdou v prosbě o jakoukoliv věc, atp. Víme, že základem církve jsou 2 služebnosti – apoštolové a proroci, třetí učitelská to zpečetuje a komunikuje dále, ale základem jsou 2 služebnosti. Zdá se, že v duchovním světě panuje pravidlo, že základ je 2, zpečetění a upevnění je 3. Jsem nakloněn tomu, že to odpovídá Božímu zjevení, kde základem jsou 2: Bůh, náš Otec a Pán, Syn Boží. Třetí - Duch zpečetuje, komunikuje to církvi, ale základ je už ve dvou.

A1) Svědectví třech o Ježíši: Otce, Syna, Ducha (a svědectví Nevěsty)

Proč Pán Ježíš říká v Mat. 28, 19: Křtíte je ve jméno Otce, Syna a Ducha Svatého? To, že jsou ti tři zmíněni v jedné větě neznamená, že jde o potvrzení klasického trojičního učení. Například Bůh, Ježíš a vyvolení andělé jsou jmenováni v jedné větě a taky to nepotvrzuje, že jde o svatou Trojici:

1.Tim. 5,21: Zapřísahám Tě před Bohem a Kristem Ježíšem a před vyvolenými anděly, abys toto zachoval bez předpojatosti a nic nečinil tak, že bys někomu stranil.

V pasáži Mt. 28,19 dal Ježíš velký důraz na důležitost svého jména, které bylo dáno lidem, a ve kterém je spása, vysvobození a uzdravení. Jméno nad každé jméno je jméno Ježíše. Nebylo lidem dáno jméno vyšší nad toto jméno. **O jménu Ježíše svědčí 3 hlavní svědkové: Otec, Syn (Slovo) a Duch.**

Svědectví Syna a Otce o Ježíši:

Jan 8, 18: Jsem to já, kdo svědčí o sobě, a svědčí o mne také ten, který mne poslal, Otec.

Svědectví Ducha o Ježíši:

Jan 15, 26: Až přijde Zastánce, kterého vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví.

Na zemi svědčíme spolu s Duchem ještě my, tj. lidé (dříve člověk Ježíš, který prošel vodou křtu a vylil svou krev a nyní učedníci – symbolicky ti, kteří prošli vodou křtu a věří v moc Kristovy oběti, jeho krve) (1. Jan 5, 7 – 12)

Svědectví věřících o Ježíši:

Jan 15, 27: Ale i vy budete svědčit, neboť jste se mnou od počátku.

Otec svědčí o Synu (Ty jsi můj milovaný Syn, v Tobě jsem našel zalíbení), Syn svědčí o sobě (Já jsem cesta, pravda a život, nikdo nepřichází k Otci než skrze mne / Já a Otec jsme jedno, atd.) a Duch svědčí o Synu (Až přijde Zastánce, kterého Vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví – Jan 15, 26 / 1. Jan 5, 6- A Duch je ten, který to dosvědčuje, neboť Duch je pravda).

Docházím tedy k závěru, že to jméno Otce, Syna a Ducha svatého ve které měli učedníci příkaz křtít je jméno Ježíšovo.

Jan 17, 11:...Otče svatý zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno, jako jsme my

Filipským 2,9-11: Proto ho (Ježíše) Bůh vyvýšil nade vše a daroval mu jméno, které je nad každé jméno, aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno, ti kdo jsou na nebi i na zemi i pod zemí a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznával, že Ježíš Kristus je Pán.

Sk. 21, 13: Vždyť já jsem připraven nejen nechat se svázat, ale i umřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše.

O tomto chápání svědčí také praxe křtů zaznamenaná ve Skutcích apoštolských, kde učedníci křtili ve jméno Ježíše.

Sk. 2, 38: Petr jim řekl: „Učiňte pokání a každý z vás **at' je pokřtěn na základě jména Ježíše Krista** (ek. ve jménu Ježíše Krista) k odpuštění vašich hříchů a přijmete dar Ducha svatého.

Sk 8, 16:.. neboť ještě na nikoho z nich nepadl (Duch svatý), **byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.**

Sk 10, 48: A nařídil (Petr), aby byli pokřtěni **ve jménu Pána** (ek. ve jménu Ježíše Krista)....

Sk. 19, 5: Když to uslyšeli, **dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.**

ZÁVĚR: Mat. 28, 19 ani 1. Jan 5, 7 - 12 tedy nepotvrzuje učení o uctívání „Boží Trojice“, ale spíš ukazuje na společné jedinečné svědectví a práci, které vydává Bůh, Pán a Duch o záchraně, vysvobození a uzdravení, které se děje v Ježíšově jménu.

A2) Působení třech: Ducha, Pána Ježíše a Boha v budování Těla Církve

1.Kor. 12, 4 – Jsou rozdíl v darech milosti, ale tentýž Duch, jsou rozdíl v službách, ale tentýž Pán, a jsou rozdíl v působení, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech.

Opět nejde o důkaz o Boží Trojici, spíše naopak, opět vidíme, že je 1 Duch, 1 Pán a 1 Bůh (tzn. není řečeno 1 Bůh Duch, 1 Bůh Syn a 1 Bůh Otec, ale vidíme, že Bůh je pouze jeden - Otec)

Duch rozděluje všem dary milosti – 9 darů Ducha, tak aby v celku Těla (do jisté míry i místního sboru) byla vyváženost všech projevů Ducha mezi různými lidmi. Duch se stará o to, aby v různých služebnících v rámci Těla, bylo dostatek všech potřebných projevů-darů Ducha (včetně 7 darů uvedených v Řím 12, 6 – 8). Duch vede církve a jednotlivé její údy. Duch svědčí světu o hříchu, spravedlnosti a o soudu.

Pán dává rozdílné typy služebníků – údy Těla (Ef. 4, 11), každému určuje typ služby, na základě potřeby funkčnosti celku Těla, a na základě vhodnosti lidských typů k jednotlivým potřebným službám. Pán se stará o to, aby bylo dostatek služebníků v Těle pro všechny potřebné služby jak vzhledem k církvi, tak ke světu.

Bůh umísťuje služebníky – údy, sestavuje Tělo (1. Kor. 12, 18), ustanovuje a zmocňuje 5 služebností (1.Kor. 12, 28), uděluje každému míru víry (Řím. 12, 3) a dává růst (1. Kor. 3, 6-7) do plnosti Boží Bůh se stará o to, aby z jednotlivých darů, které rozdělil Duch a z jednotlivých služebníků, které dal Pán, sestavil funkční a rostoucí Tělo konající v poddanosti, v úctě, v pokoji a absolutně prioritně v lásce (1. Kor. 13), aby **všichni** svatí poznali plnou míru lásky Kristovy a byli naplněni do vší plnosti Boží (Ef. 3, 18-19).

Bůh ustanovil: 1. apoštoly, 2. proroky, 3. učitele, 4. moci (evangelisty) 5. dary uzdravování, pomoci, vedení, druhy jazyků (pastýře)

Působení Boha, Pána a Ducha hezky ilustruje známá trojice VÍRA, NADĚJE A LÁSKA:

1.Kor. 13,13: Nyní zůstává víra, naděje a láska, tyto 3 věci. Ale největší z nich je láska.

Ef. 4, 4-6:

NADĚJE - DUCH: Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli povoláni v jedné naději svého povolání

VÍRA - PÁN: jeden Pán, jedna víra, jeden křest

LÁSKA – NEJVĚTŠÍ Z NICH = BŮH: jeden Bůh a Otec všech, ten nade všemi, skrze všechny a ve všech nás

B - Čtveřice

Pojem čtveřice pro mě nabývá na významu při spojitosti Otce, Syna a Nevěsty v Duchu Svatém – jde o finální sjednocení celého stvoření s Bohem a v Bohu, naplněné překypující plností Ducha života (ZJEVENÍ 22). I samotné jméno JHVH se skládá se 4 písmen, což jistě není náhoda, ale uznávám, že to nemusí s tímto souviset. (4 jsou knihy o životě Mojžíše a 4 jsou knihy o životě Ježíše)

ZÁVĚR:

Mluvíme o JEDNOM, když mluvíme o Bohu. Mluvíme o DVOU, když mluvíme o uctívání Boha a Krista. Mluvíme o TŘECH, když mluvíme o svědectví a působení Boha, Pána a Božího Ducha. Mluvíme o ČTYŘECH, když mluvíme o společenství Ducha svatého mezi Bohem, Pánem Ježíšem a Nevěstou. Mluvíme o PĚTI, uvážíme-li vzácnou práci andělů, jejich poslušnost Bohu a jejich budoucí plné zdokonalení. Můžeme to vidět na ilustraci 5 prstů ruky: Bůh (palec), Kristus (ukazováček), Duch svatý (prostředníček), Nevěsta (prsteníček), Andělé (malíček).

7. ZÁVĚR

Bůh je jeden, je naším Stvořitelem, ze své milosti nás zachránil, svrchovaně vládne se svým Synem Ježíšem Kristem v království Božím a Kristově a vše poddává pod nohy Ježíše. Odstraní zlého a naplní zemi svou slávou.

Království Boží je založené na vztahu lásky. Celé Písmo svědčí o lásce Všemohoucího Boha k jeho Synu, našemu Pánu, Ježíši Kristu a o lásce Pána Ježíše k Bohu. Svědčí o tom, že Bůh a jeho Syn milují člověka stejnou láskou. Ježíš byl ochoten se obětovat pro obnovení vztahu Boha s člověkem, věděl jak drahé to je Otcově srdci, byl a je s Otcem jedno.

2. Jan 1, 9: Každý, kdo zachází dále a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha, kdo zůstává v učení Kristově, má i Otce i Syna.

Stala se chyba v učení církve, když dopustila, aby se víra v jednoho Všemohoucího Boha, Otce nebeského a nádherný vztah Boha, jeho Syna a Božího lidu zahalil do mystické představy Boha jako Trojice, která existuje ve 3 osobách s pojmenováním Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch. Toto učení neučí Bible, nebylo přijato ani vyučováno v první církvi, do nauky církve se na dlouhou dobu dostalo až po teologických, mocenských a osobních tahanicích a bojích koncem 4. století, kdy se na základě 1. Nicejského koncilu (325 n.l.), který učil o Božské podstatě Ježíše, nakonec později prosadila trojiční formulace sestavená třemi bratry, tzv. Kapadockými otci a Athanasiem. Záměrem této formulace bylo, jak to chápu, především zamezit snižování slávy Pána Ježíše. Stalo se tak po několika navzájem si protirečících koncilech, a výsledkem bylo skončení soustavných zápasů o slovíčka a rozkolu v církvi a ve společnosti. Tyto spory příliš dlouho zaměstnávaly a vyčerpávaly církve a odváděly jí od jejího základního povolání – uctívat Boha v jednoduchosti a kázat evangelium v Boží moci. Význam trojiční formulace tedy vidím především v zamezení slovních potyček a možnosti soustředit se na skutečné Boží jednání a ne na spory o slova. Nicméně lidským způsobem a učením nelze prosazovat Boží pravdu a stavět se proti satanským svodům a rozdělení. Písmo svědčí tak hojně o Bohu a Pánu Ježíši, že je zbytečné uchylovat se k umělým „zpodobením“ – zformulováním Boha.

Trojiční formulace zachází dál než jak vyučoval Kristus a jeho apoštolové.

Absolutní VROUCÍ vztah Otce a Syna (a také Nevěsty) je základem života a všeho dění na zemi i v nebi. Tomuto vztahu lásky duchovně více či méně rozumíme, když o Bohu přemýšlíme, uctíváme ho a rosteme ve zralosti. Jako Jeho děti jsme do tohoto vroucího vztahu zvaní, přijímaní a satan se to snaží všemožně zamlžovat mnoha způsoby.

Jedním z nich je představa o základním absolutním vztahu Trojice - Boha Otce, Boha Syna a Boha Ducha, i přesto, že **Bible mluví o společenství Ducha svatého mezi Bohem, Jeho Synem a Nevěstou**. Na místo Nevěsty se v tomto vztahu klade Duch svatý, přestože Duch svatý byl poslán, aby zprostředkoval tento vztah a život právě Nevěstě. Duch svatý nechce být uctíván Nevěstou, ale chce Nevěstu naplnit, být v ní ohněm a životem a vést ji do společenství s Otcem a Synem.

Učení katolické církve vše ještě komplikuje a mate vztahem k Marii. Uctívají ji a dávají ji tituly jako Matka Boží, nebo Bohorodička. Ano, člověk Kristus Ježíš měl matku Marii, příkladnou věřící. Marie

je úctyhodná matka našeho Pána. Není matkou našeho Boha, nebeského Otce, není Matkou Boží. Základem křesťanské zvěsti je, že Ježíš byl počat z Ducha svatého, ale přišel v těle, že byl člověkem, týmž bídám poddaný jako my. Marie neporodila Boha, ale člověka, který byl počat v lůně ženy z Ducha Svatého.

Učení o Trojjediném Bohu bylo, myslím, podstatným důvodem pro vznik mnohých sekt a rozdělení.

Islám – celé toto náboženství je vedeno jasným prohlášením, že Bůh je jeden. Islám vznikl v době, kdy učení o Trojici bylo uznáváno v církvi a satan této trhliny využil. Použil falešné učení o Trojici (navíc ještě překroucené) jako záminku, a svým hrůzným způsobem zabetonoval generace lidí před přijetím evangelia. Postavil se proti celému křesťanství a do ruky dostal trumf. Bůh je totiž skutečně jen jediný (ne trojjediný), ale zcela odlišný od toho, o kterém učil Mohamed.

Mormoni, Svědkové Jehovovi, Jesus Only (část letničních, která učí, že Ježíš a Otec je ta samá osoba) atp. – jejich vznik podnítily lidské ambice, netrpělivost a pýcha, která se z velké části opřela o pravdu, že Bůh není Trojice.

Židovství – měli bychom patřit stejnému Bohu a jeho Mesiáši, ale učení o Trojjediném Bohu, jak je dnes prezentováno, ještě více ztěžuje židům, aby svého Mesiáše poznali. Tím činíme překážku, která je v protikladu k Boží vůli. Myslím, že před tím nebo v rámci toho, když přijde obrácení Židů, dojde k odklonu od klasického Trojičního učení ve velké části církve a s bázní a respektem se bude vyznávat, že Bůh je Jediný, náš nebeský Otec a jediný je také Pán, Král Židů i pohanů – Ježíš Kristus.

Během historie se do církve dostalo mnoho nesprávných nauk, které často posvětily nejhrůznější koncily. Jejich zdrojem byla tělesnost, nedůvěra Bohu a ovocem byla většinou smrt nebo perzekuce těch, kteří se proti lži postavil a vznik falešných učením využívajících chybné učení přijaté Kristovou církví. V rámci reformace, a tedy návratu k bibli, se podařilo obnovit mnohé důležité pravdy a postavit se proti tabuizovaným dogmatům o kterých Písmo nesvědčilo.

Jednou zásadní pravdou, která byla samozřejmostí pro první církve a musí být obnovena v poslední církvi, je fakt, že **Nejvyšší Bůh je jeden jediný – milující Otec nebeský, Bůh Jahve a jeden je také jednorozený Syn živého Boha, Pán Ježíš Kristus. Amen.**

7. Písmo = slova vdechnutá Bohem

Seznam některých biblických veršů hovořících o výlučnosti jediného Boha, Otce nebeského a jediného Pána, Ježíše Krista – tyto dva jako ty jediné, kteří jsou uctíváni a o Duchu Svatém, který je tím 3. svědkem o Ježíši a o Božím království, který zapečetuje Boží svědectví v Nevěstě a svou bezprostřední přítomností v Nevěstě jí uvádí do společenství s Otcem a Synem.

Mt. 23, 9-10: A nikoho nenazvěte na zemi svým Otcem, neboť jediný je váš Otec, ten nebeský. Ani se nenechte nazvat Vůdci, neboť váš vůdce je jeden - Mesiáš

Řím. 1, 7: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

1.Kor. 1, 3: milost Vám a pokoj od Boha našeho Otce, a Pána Ježíše Krista

1.Kor. 6, 14: A Bůh, který vzbudil Pána, vzbudí i vás svou mocí.

1.Kor. 8, 6: my máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsme my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

1.Kor. 11, 3: Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.

1. Kor. 1, 9: Věrný je Bůh, skrze něhož jste byli povoláni do společenství jeho Syna Ježíše Krista, našeho Pána.

1.Kor. 15, 24: potom bude konec, až Kristus odevzdá království Bohu a Otci

1.Kor. 15, 27 – 28: Když však (Bůh) řekl, že je všechno podřízeno (Kristu), je zřejmé, že všechno kromě toho, kdo mu všechno podřídil. A až mu (Bůh) podřídí všechno, pak i sám Syn se podřídí tomu, jenž mu podřídil všechno, aby byl Bůh všechno ve všem

1.Kor. 15, 57: Budiž dík Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista

1.Kor. 1, 2-3: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista...

1.Kor. 1, 21-22: Ten kdo nás upevňuje spolu s Vámi v Kristu a pomazal nás, je Bůh. On nás také zapečetil a do našich srdcí dal Ducha jako závdavek.

2.Kor. 2, 14: Díky Bohu, který nás stále vede v triumfálním průvodu v Kristu

2. Kor. 5, 18: A to všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista

2. Kor. 11, 31: Bůh a Otec Pána Ježíše, který je požehnaný na věky, ví, že nelžu

2.Kor. 13, 13: Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Svatého Ducha se všemi vámi.

Gal. 1, 3: Milost vám a pokoj od Boha našeho Otce a Pána Ježíše Krista

Gal. 4, 6: A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: Abba Otče.

Ef. 1. kap. – celá o Bohu Otci, o Pánu Ježíši Kristu, o zapečetění Duchem a o církvi, např.:

v. 2-3: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista.....

v. 13: v něm jste byli zapečetění zaslíbeným Duchem Svatým

v. 17: aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal Ducha moudrosti a zjevení

Ef. 2, 18: neboť skrze něho (Krista) jedni i druzí máme přístup k Otci v jednom Duchu

Ef. 3, 10-11: skrze církev se tak nyní má stát známou vládám a autoritám v nebesích přerozmanitá moudrost Boží, podle odvěkého úmyslu, který uskutečnil v Kristu Ježíši

Ef. 3, 14-16: Z toho důvodu klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista, po němž má své jméno každá rodina v nebesích i na zemi (tělo Kristovo), aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku

Ef. 3, 21: jemu (Bohu) buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení věčnosti věků! Amen.

Ef. 4, 4 – 6: Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli povoláni v jedné naději svého povolání, jeden Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, ten nade všemi, skrze všechny a ve všech nás.

Ef. 4, 30: A nezarmucujte Ducha Svatého Božího, jímž jste byli zapečetění ke dni vykoupení

*Ef. 5, 5: ...modloslužebník nemá dědictví v **království Kristově a Božím***

Ef. 5, 18 a 20: ..naplňte se Duchem...vždycky za všechno děkujte ve jménu našeho Pána Ježíše Krista Bohu a Otci

Ef. 6, 23: Pokoj bratřím a láska s vírou od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

Fil. 1, 2: Milost vám a pokoj od Boha našeho Otce a Pána Ježíše Krista

Fil. 2, 11: ...a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán

Kol. 1, 2: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista

Kol. 1, 3: Vždy, když se za Vás modlíme, děkujeme Bohu a Otci našeho Pána Ježíše Krista.

Kol. 3,1: Jestliže jste tedy s Kristem vstali, usilujte o to, co je nahoře, kde Kristus sedí na pravici Boží.

Kol. 3, 17: A všechno, cokoli činíte slovem nebo skutkem, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci

1.Tes. 1, 1: Pavel, Silvanus a Timoteus církvě Tesaloničanů v Bohu Otci a Pánu Ježíši Kristu: Milost Vám a pokoj.

1.Tes 1, 3: Máme na paměti Váš skutek víry, vaši námahu lásky a vytrvalost naděje našeho Pána Ježíše Krista před naším Bohem a Otcem.

1.Tes. 1,9 a 10: ...a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili živoucímu a pravému Bohu a očekávali z nebes jeho Syna....

1.Tes. 3, 11: Sám Bůh a náš Otec a náš Pán Ježíš kéž urovná naši cestu k vám.

1.Tes. 3, 13: ať tak upevní vaše srdce, aby byla bezúhonná v svatosti před Bohem a naším Otcem v příchodu našeho Pána Ježíše se všemi jeho svatými.

1. Tes. 4, 14: Jestliže však věříme, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh také ty, kdo zemřeli skrze Ježíše, přivede s ním.

2.Tes. 1, 1 a 2: Pavel, Silvanus a Timoteus církvě Tesaloničanů v Bohu našem Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

2.Tes.1,12: aby tak bylo oslaveno jméno Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista

2.Tes. 2, 16: Sám náš Pán Ježíš Kristus a Bůh, náš Otec, který si nás zamiloval a v milosti nám daroval věčné potěšení a dobrou naději

2.Tes. 3, 5: Kéž Pán uvede vaše srdce do lásky Boží a do trpělivosti Kristovy

1.Tim. 1, 1 a 2: Pavel, apoštol Krista Ježíše podle příkazu Boha, našeho Zachránce, a Krista Ježíše, naší naděje, Timoteovi, pravému dítěti ve víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho a Krista Ježíše, Pána našeho.

1.Tim. 2, 5: Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš

1.Tim. 5, 21: Zapřisáhám tě před Bohem a Kristem Ježíšem a před vyvolenými anděly, abys toto zachoval....

1.Tim. 6, 13 – 16: Nařizuji ti před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem, který před Pontiem Pilátem dosvědčil dobré vyznání, abys zachoval ten příkaz bez poskvrny a bez úhony až do zjevení našeho Pána Ježíše Krista, které svým časem ukáže blahoslavený a jediný Panovník, Král kralujících a Pán panujících (Bůh)

2.Tim. 1, 1 a 2: Pavel, z vůle Boží apoštol Krista Ježíše podle zaslíbení života, který je v Kristu Ježíši, Timoteovi, mému milovanému synu: Milost, milosrdenství, pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Pána.

2.Tim 4, 1: Zapřisáhám tě před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé a mrtvé, a při jeho zjevení a jeho kralování

Tit. 1, 4: ..Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Zachránce

Tit. 2, 13: očekávající tu blahoslavenou naději, zjevení slávy velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista

Tit. 3, 4 – 6: Když se však zjevila dobrot a lidumilnost Boha, našeho Zachránce, zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství obmytím znovuzrození a obnovou Ducha Svatého, kterého na nás vylil hojně skrze Ježíše Krista, našeho Zachránce

Fil. 1, 3: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista

Hebr. 1, 1 a 2: Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům v prorocích, na konci těchto dnů k nám promluvil v Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož i věky učinil.

Hebr. 1, 9: Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože (Syn), Bůh tvůj (Otec) olejem radosti nad tvé společníky.

Hebr. 1, 13: A kterému z andělů kdy řekl: „Sed' po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.”

Hebr. 3, 3 a 4: Ježíš je však hoden větší slávy než Mojžíš, tak jako stavitel domu má větší čest nežli dům sám. Neboť každý dům někdo staví, a ten kdo postavil všechno je Bůh.

Hebr. 4, 14: Když tedy máme velikého velekněze, který prošel nebesy, Ježíše, Syna Božího, držme pevně to vyznání.

Hebr. 5, 9 a 10: I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany, když ho Bůh prohlásil za velekněze podle řádu Melchisedechova.

Hebr. 8, 1: ..Máme takového velekněze, který usedl na pravici trůnu Majestátu v nebesích

Hebr. 9, 14: čím více krev Krista, který skrze Ducha věčného sebe samého obětoval neposkvrněného Bohu, očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu.

Hebr. 9, 24: Neboť Kristus nevešel do svatyně udělané lidskýma rukama, která je předobrazem té pravé, nýbrž do samého nebe, aby se nyní za nás ukázal před Boží tváří.

Hebr. 10, 9: Hle, tu jsem (Syn), abych činil (Bože), tvou vůli

Hebr. 10, 12: On (Kristus) však přinesl jedinou oběť za hříchy a navždy usedl po pravici Boží

Hebr. 12, 2: Vzhlížejme k původci a dokonavateli víry Ježíši, který pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu

Hebr. 13, 20: A Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí pro krev věčné smlouvy, našeho Pána Ježíše, ať vás zdokonalí ve všem dobrém k vykonání jeho vůle, činíce v nás to, co je před ním (Bohem) příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

Jakub 1, 1: Jakub, otrok Boží a Pána Ježíše Krista, posílá pozdrav 12 kmenům, které jsou v rozptýlení.

Jakub 2, 19: Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činíš. Také démoni tomu věří, avšak chvějí se.

1.Petr 1, 3: Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých- Bůh je Otec Ježíše

1.Petr 1, 20: On (Kristus) byl předem poznán před založením světa a byl zjeven na konci časů pro vás, kteří skrze něho (Krista) věříte v Boha, jenž ho probudil z mrtvých a dal mu slávu, takže vaše víra a naděje se upíná k Bohu.- naše víra se upíná skrze Krista k BOHU

1.Petr 2, 4: Když přicházíte k němu, kameni živému (Kristu), jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je vyvolený, vzácný – Kristus je živý kámen před Bohem

1.Petr 3, 22: jenž přišel do nebe (Kristus), byli mu podřizeni andělé, vlády a moci, a je na pravici Boží.

1.Petr 4, 11: ...aby byl ve všem oslavován Bůh skrze Ježíše Krista, jemuž patří sláva a moc na věky věků. Amen.

1.Petr 5, 10: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu Ježíši...

2.Petr 1, 1 a 2: Šimon Petr, otrok a apoštol Ježíše Krista, těm, kdo dostali stejně vzácnou víru jako my spravedlností našeho Boha a Zachránce Ježíše Krista. Milost vám a pokoj kž se vám rozhojní v poznání Boha a Ježíše (Krista), našeho Pána

2.Petr 1, 17: On (Kristus) přijal od Boha Otce čest a slávu, když k němu z velebné slávy zazněl takovýto hlas: Toto je můj Syn, můj Milovaný, v němž jsem našel zalíbení

1.Jan 1,3: Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste také vy měli společenství s námi. Naše společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem

1.Jan 1, 7: Jestliže však chodíme v tom světle, jako on (Bůh) je v tom světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše (Krista), jeho (Božího) Syna, nás očišťuje od každého hříchu.

1.Jan 2, 1: ...jestliže by někdo zhřešil, máme u Otce Zastávce, Ježíše Krista spravedlivého.

1.Jan 2, 22 - 24: Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna. Každý, kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna má i Otce. Ať ve vás zůstává, co jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás to, co jste slyšeli od počátku, zůstanete také vy v Synu a v Otci.

1.Jan 4, 9-10: V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého Syna, toho jediného, abychom skrze něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamílovali Boha, ale že on (Bůh) miloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.

1. Jan 4, 14 a 15: A my jsme viděli a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, Zachránce světa. Kdo by vyznal, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.

1. Jan 5, 1: Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha. A každý, kdo miluje Otce, miluje i jeho dítě.

1. Jan 5, 5: Kdo je ten, který přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

1. Jan 5, 11: A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu.

1. Jan 5, 20 a 21: Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost poznávat toho pravého (Boha), a jsme v tom pravém (Bohu), v jeho Synu Ježíši Kristu. On (Bůh, Otec) je ten pravý Bůh a věčný život. Dítě, uchraňte se model! Amen.

2. Jan 1, 3: Bude s námi milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a od Pána Ježíše Krista, Syna Otcova v pravdě a lásce.

2. Jan 1, 9: Každý, kdo zachází dále a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha, kdo zůstává v učení Kristově, má i Otce i Syna.

Juda 1, 1: Juda, otrok Ježíše Krista a bratr Jakubův, povoláním, kteří jsou milováni v Bohu Otci a zachovávaní pro Ježíše Krista

Juda 1, 4: Neboť se vloudili někteří lidé, kteří jsou dávno předem zapsáni k tomu odsouzení, bezbožní, kteří milost našeho Boha proměňují v bezuzdnost a zapírají našeho jediného vládce a Pána, Ježíše Krista

Juda 1, 20-21: Vy však, milovaní, buďte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu svatém, zachovejte se v Boží lásce a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k životu věčnému.

Juda 1, 25: jedinému (moudrému) Bohu, našemu Zachránci skrze Ježíše Krista, našeho Pána, jemu buď sláva, velebnost, vláda i pravomoc před veškerým časem, i nyní, i po všechny věky. Amen.

Zj. 1, 1 a 2: Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým otrokům, co se má brzo stát. On to prostřednictvím svého anděla naznačil svému otroku Janovi. Ten dosvědčil slovo Boží a svědectví Ježíše Krista, vše, co uviděl.

Zj 1, 4 – 6: Jan sedmi sborům v Asii. Milost vám a pokoj od Toho, který jest a který byl a který přichází (od Boha), i od sedmi duchů, kteří jsou před jeho trůnem, a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, prvorozený z mrtvých a vládce králů země.

Tomu (Kristu), jenž nás miluje a svou krví nás rozvázal z našich hříchů a učinil nás královstvím, kněžstvími svému Bohu a Otci – jemu sláva i moc na věky věků. Amen.

Zj 2, 26 a 27: Kdo vítězí a zachovává moje skutky až do konce, tomu dám vládu nad národy, bude je pást železnou berlou a budou rozbíjeny jako hliněné nádoby, jako jsem to i já přijal od svého Otce.

Zj. 3, 5: Kdo vítězí, takto se bude oblékat do bílých šatů a jeho jméno nevymaže z knihy života, nýbrž vyznám je před svým Otcem a před jeho anděly.

Zj 3, 12: Kdo vítězí, toho učiním sloupem ve svatyni svého Boha a již nikdy nevyjde ven. Napíšu na něj jméno svého Boha, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha, i jméno své nové.

Zj 3, 21 a 22: Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn. Kdo má uši slyš, co Duch praví sborům.

Zj. 5, 13: A všechno stvoření, které je v nebi, na zemi, pod zemí i na moři, všechno, co je v nich slyšel jsem volat: „Tomu jenž sedí na trůnu (Bohu) a Beránkovi dobrořečení, úcta, sláva i moc na věky věků!“

Zj. 6, 16: Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu (Bohem), a před hněvem Beránka!

Zj. 7, 10: a volají velikým hlasem: „Záchrana náleží našemu Bohu, tomu, který sedí na trůnu, a Beránkovi“

Zj. 7, 15 – 17: Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho svatyni dnem i nocí, a ten, který sedí na trůnu, roztáhne nad nimi svůj stan. Již nebudou hladovět ani žíznit, neublíží jim slunce ani jiný žár, neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu z očí.

Zj. 11, 15: Zatroubil sedmý anděl. A v nebi se ozvaly mocné hlasy, které říkaly: „Království světa se stalo královstvím našeho Pána (Boha) a jeho Krista (Mesiáše), a bude kralovat na věky věků.

Zj. 12, 10: A uslyšel jsem mocný hlas v nebi, který říkal: „Nyní přišla záchrana, moc a kralování našeho Boha a pravomoc jeho Krista, neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je obviňoval před naším Bohem dnem i nocí.

Zj. 12, 17:Kteří zachovávají přikázání Boží a mají Ježíšovo svědectví

Zj. 14, 1: A uviděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním 144 000 těch, kdo mají na svém čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce.

Zj. 14, 4: To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, jsou to panici. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoliv jde. Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi.

Zj. 14, 12: Zde je vytrvalost svatých, kteří zachovávají přikázání Boží a Ježíšovu víru.

Zj. 19, 15 a 16: ...On (Kristus) bude šlapat lis vína planoucího hněvu Boha Všemohoucího. Na plášti a na svém boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.

Zj. 20, 4: ...uviděl jsem také duše těch, kteří byli s'tati pro Ježíšovo svědectví a pro slovo Boží

Zj. 20, 6: Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení, nad těmi druhá smrt nemá pravomoc, nýbrž a budou kněžími Božími a Kristovými a budou s ním kralovat tisíc let

Zj. 21, 22 a 23: Avšak svatyni jsem v něm neviděl, neboť Pán Bůh Všemohoucí a Beránek je jeho svatyní. A to město nepotřebuje slunce a měsíc, aby mu svítily. Ozářila ho Boží sláva a jeho lampou je Beránek.

Zj. 22, 1: I ukázal mi řeku vody života, čirou jako křišťál, která vycházela z trůnu Božího a Beránkova.

Zj. 22, 3: Nic prokletého již nebude. V tom městě bude Boží a Beránkův trůn a jeho otroci mu budou sloužit.